



Știu că ți-e greu. Te înțeleg. Sincer. Omenește. Totuși, să nu cădem în melodramă, fii demn, doar ești bărbat, cum ar spune strămoașa politicienelor noastre de astăzi, Zoe Trahanache. C'est la vie, dura lex... vox populi... Parcă tu nu m-ai îmbătat cu apă rece, nu m-ai pus să alerg după maidanezi cu covrigi în coadă, nu m-ai făcut să cred că totul e un spectacol haios de circ, și era de fapt, o dramă! Așa că, respirând aerul cam poluat al democrației, îți spun o dată cu mutarea la care nu cred că te aștepți: șah! Acum eu fac jocurile. Iar tu, cu o margaretă firavă în mână, înfrigurat, o să numeri petalele una câte una: mă iubește... nu mă iubește... mă iubește... nu mă iubește... În vremea asta, dacă faci cumva febră politicianistă, îți recomand o pastilă efervescentă de paracetamol cu o picătură de conștiință.

Nu ghicesc în stele, de aceea nu știu dacă tu știi că eu știu ce o să urmeze. O să apari toată ziua bună ziua la tv și în ziare, o să-mi faci capul calendar cu discursuri principiale, o să-ți lipești poza pe gardul meu, o să-mi plângi înduioșător pe umăr, o să-mi promiți cu mâna pe inimă tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte (dar știu că vei face pe nizonaiul apoi: Ce spui, fiule? Dar de unde să-ți dau eu așa un lucru nemaipomenit?). O să mă privești în ochi cu multă înțelegere, îmi vei strânge mâna cu încredere bărbătească. Și eu o să te las să-mi pupi copiii, să-mi spui că sunt cel mai frumos, cel mai deștept și atât de necesar în acest moment al vieții tale. Te voi lăsa să-mi ceri prietenia pe facebook, să mă feliciți de ziua mea, să-mi spui pe numele de alint ca și cum ne-am cunoaște de o viață, să mă bați amical pe umăr, să-mi dai portocale când ne întâlnim la supermarket, să-mi oferi un abonament la spa, să-mi trimiți prin curier flori, tort și șampanie.

Fii fără grijă. Te las să-mi perii hainele și pantofii, să-i pui ventuze bunicului, să-mi duci nevasta la operă, să-mi pui o pilă la bac, să-mi rezolvi problemele financiare, să-mi comanzi cafea cu croissant la micul dejun și pizza la cină, să-mi duci copiii la Disneyland, să-i faci temele lui ăla micu, să-mi plimbi soacra pe la mall, să-i faci rost de bilet la băi, să-mi cânti duios la trombon, să mă înveselești cu giumbușlucuri, să-mi cumperi ziarele de dimineață și să-mi aduci papucii, să-mi plimbi cățelul isteric, să-mi hrănești pisica mofturoasă și să-mi distrezi hamsterul depresiv.

Maestre, nu pot să te privesc de plăcerea numeroaselor și măruntelor lucruri care dau sarea și piperul acestui deja știut strategic joc electoral de-a șoarecele și pisica. Așa că te voi lăsa să-mi ții umbră când e soare și umbrela când plouă, să mă aperi conștiincios de muște și țânțari, să-mi cureți pomii de omizi, să-mi deratizezi subsolul, să-mi oferi limuzina ta în weekend, să-mi citești „O mie și una de nopți” până adorm.

Parcă te aud că o să-mi spui convingător că pământul nu se învârtăște fără tine, iar eu o să-ți răspund sentențios, ca Galilei: E pur și simplu muove! Și totuși, se învârtăște!

Text: Prof. Ioana Luminița Ungureanu